

"איןני יודע מה לעשות", פנה ד"ר בנימין זאב הרצל, שעצם בראש "אגודת ציון" בוניה, אל חבריו לאגודה משה ועזריה.

"מה ההצעה?" שאלו השניהם.

"זה עתה קיבלתי מכתב מהמושבה משמר הירדן. המתיישבים במצוקה. הם זקנים נואשות לכך ובקשו מפני שאסיע להם. אני כל מה רוצה לסייע ולעוזר, אך אני יודע איך להתחיל לעשות זאת תמיד דברתי על ארץ ישראל, אף אף פעמי לא חזקון לי לעמוד בקשר עם התושבים שמתגוררים בה".

משה האיע להרצל הצעה מענית: "כלנו שמענו על הרב מוהליבר, מראשי תנועת חבת ציון. הרבה מוהליבר כבר מבוגר ויש לו נסיוון של כעירים שנח בשתו פעלת עם המושבות. הוא יסד מושבות חדשות גם למושבות נוספות להתקפס. הוא שיגיס את הברון רוטשילד לטובת המפעל האזורי. לדעתי, הרב מוהליבר הוא הפתקנת שלה, הרצל. הוא יוכל לעזור לך".

ב;brגע התישב בנימין זאב הרצל וכותב מכתב לר' מוהליבר:

"אננו מבקשים עצה מכבוד הרב כיצד לסייע למושבה משמר הירדן, שתקלהקשה. אין לנו כל נסיוון וכל ידע בענינו הארץ ישראל, ואנו חוששים פן נכשל. ידוע לנו עד כמה מוסר הרב את נפשו למען היישוב היהודי המתחדש בארץ ישראל, וכך אשר וורה ונינהו אותנו כבודו - כה נעשה".

מאות קבילים הרב מוהליבר את המכתב החל קשר מכתבים בין ובין הרצל, והשניים הערכו זה את זה עד מאד. לא חלף זמן רב ומכתב מיוחד מהרצל הגיע אל הרב מוהליבר. הרב פתח את המעתפה והמל לקרה, והתרגשותו גוברת מרגע לרגע: "שלום וברכה, כבוד הרב. אני מתקנן גesus ענק של נציגים יהודים מכל רוחבי הרים. שלחת הזמן לנציגים יהודים מאירופה, מאמריקה ואפריקה! אט כל הזמן הזמני אל העיר בזל שבשוויין, שם יתקיים 'הكونגרס האזורי', בו, לראשונה, יכרצ בגלוא: עם ישראל רוץ לשוב לארצו ולהקים בה מדינה יהודית!"

"למרבה הצער, רבים מיהודי רוסיה מתנגדים לאזנות או מפחדים מאיימת השליטונות. אך אתה, נושא תנועת חביב ציון, מגדולי פלמידי המכבים בדורנו, וראי תוכל להזכיר אותן להשתתף בקונגרס. חשוב שנציגים רבים ככל האפשר יגיעו לאירוע החשוב. זה יהיה שעה גורלית לעמנו. לכבוד היה נון אם תשתתף גם אתה באירוע החשוב זה".

רב מוהליבר הישש התמלא בכוח. הוא הכריז: "לכבוד היה נון לנסה לבזיל ולהשתתף בקונגרס. עד טפת כוחך האחרונה אעשה ככל יכולתי למען עמי וארכי!"

אך פכניותיו של הרב מוהליבר לא יצא אל הפעול. רופאו של הרב קבע מדים מושמעת: "טלטולי הנסייה נזקנו מאוד לביראותה, עצה להשיר בבייליסטוק".

בלב ביד נאלץ הרב מוהליבר לוטר על הנсиיה, אף הטעם: "אנו איננו יכולים להיות בקונגרס בוגדי, אף רוחני ולבני יהוי עם הפואמים. כל תפלה כי הקונגרס יצלח ויביא, בעצתה, ברכה רעה לעם היהודי!"